

LLINDARS DE MEMÒRIA

De l'11 de maig al 28 de juny

L'exposició forma part d'**IMAGINÀRIA**
FOTOGRAFIA #ENPRIMAVERA

Cànem Galeria. Antonio Maura, 6. 12001
Castelló Tel. +34 964 22 88 79 M. 670 369
847 canem@gri.es www.galeriacanem.com

Chema Alvargónzalez, Desde el tren 13, 2000

LLINDARS DE MEMÒRIA es una exposició de fotografies de CHEMA ALVARGÓNZALEZ - PILAR BELTÁN - REIS LLIBEROS - GELES MIT- ESTER PEGUEROLES - ANNA SOLER-CEPRIÀ - VICENTE TIRADO del OLMO - LLUÍS VIVES - MARÍA ZARRAGA.

Entenem, en general, per paisatge qualsevol àrea que inclou tant els trets naturals com els modulats al llarg de la història de la Humanitat i que incideixen visualment en l'espai.

El paisatge és un espai geogràfic per transitar, espai d'esdeveniments, és el lloc on deixem les petjades, és un objecte que implica un subjecte que mira, és un indicador excel·lent per captar l'estima pel territori i el nivell d'identificació.

L'espectador a través de les mirades conscients o mecàniques elabora els records, els llindars, que transforma i converteix en memòria: presències i absències que configuren el nostre paisatge familiar o extraordinari. Quan fixem la mirada en un paisatge, cadascú intueix un relat diferent. No hi ha dos visions iguals del mateix paisatge.

"Les persones hem après a allisar la terra en un paper, tot inventant el paisatge portàtil, el paisatge de mà, el record passat en net amb una llum diferida, la mirada fòssil en cos de paper, l'escamoteig del temps, el pòsit de superfícies al fons de l'aigua: l'estampació de postals i la seua còpia, una successió de miralls, de clarors encartonades en aigües que no hi són. (...) Hem fet del món una postal repetida. L'única amb llum a la superfície de l'oblit, i ara necessitem -insegurs d'existir-, fragments que revelen fragments, retrovisors que diferencien i constaten cada moment d'aquesta postal inabastable que vivim per davant i escrivim per darrere". (Perejaume).

La galeria Cànem ens mostra en LLINDARS DE MEMÒRIA l'escenificació dels fragments perduts o trobats de cadascuna de les fotografies dels autors.

Les imatges descriuen un recorregut emocional que instal·la i sosté els llindars de la memòria compartida: realitat o ficció.

Dues cares de la mateixa postal que comparteixen espai d'identitat, dues mirades que han perdut la ingenuïtat respecte l'escriptura visual del paisatge, mostrant un aparent realisme que, lluny d'ofendre la veritat, es converteix en motiu de reflexió cap una realitat que ha deixat de ser òbvia, perquè "cap obra d'art no certifica el que diu i, tanmateix, sempre diu" (Antoni Llena).

Reis Lliberós